

NORSK LOVTIDEND

NY REKKE FOR 1945

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 9	Utgitt 23 august	1945
Innhold.		Side
Forskrifter om rasjonering og omsetn. av kaffe og te		79
Skr. om gjennomføring av husleieloven i Tvedestrand		80
» om endr. i lukningsvedtekten for utsalgsteder i Haltdalen		81
» om unntak fra bestemmelsene i prov. anordn. om midlert. forbud mot driftstans m. v.		81
Forskrifter om omsetn. og rasjonering av importert frukt		81
Mellombels rettarbot om ordning av visse tilhøve ved lærarskulane etter okkupasjonen		82
Prov. anordn. om endr. i prov. anordn. om gjenopptakelse og revisjon av judisielle og adm. avgjørelser m. v. truffet under okkupasjonen. (Restitusjonsanordningen)		82
» om tillegg til statsborgerlovgivningen		95
» om odelsaker som er utsatt eller besluttet stanst i h. t. okkupasjonslovgivningen		96
» om endr. i prov. anordn. om midlert. ordning av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter		97
» om omsetn. av saltet islandsild		98
» om begrensning i adgangen til tvangsfullbyrdelse i sjømenns tvungne sparing		99
» om endr. i prov. anordn. om rekvisisjoner av skip og skipsbyggningskontrakter		100
Res. om at prov. anordn. om gjenoppbygging av lovlege forhold i den off. tjeneste i Norge får anvendelse på apotek		101

Forskrifter om rasjonering og omsetning av 9 aug. kaffe og te.

(Fastsatt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet med hjemmel i lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter m. v. og kongelig resolusjon av 1 september 1939; jfr. kongelig resolusjon av 6 oktober 1939.)

§ 1. Med det unntak som er nevnt i § 3, 3 ledd, er det forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og motta kaffe og te uten mot samtidig klipp av rasjoneringsmerker som er bestemt i § 2 c eller mot anvisning utstedt av forsyningsnemnd eller av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

9 aug.

§ 2.

a. Rett til å kjøpe kaffe eller te har:

1. Forbruker som har gyldig rasjoneringskort for matvarer for 29 kortperiode, forbrukergruppe I og II.
2. Anstalthusholdninger som av forsyningsnemnda får utstedt anvisning.
3. Skip som etter melding nr. 627 har skipskjøpebok og som av forsyningsnemnda får utstedt anvisning.

b. Rasjonen kan utleveres til forbrukere i tida 27 august—30 september 1945. Levering kan bare skje mot klipp av ekstramerket E 311 Forbrukergruppe I og II, eller mot anvisning. For at rasjonen av te skal kunne leveres ut må den innen 25 august 1945 være bestilt hos en detaljist utpekt av forsyningsnemnda. Ved bestillingen klippes merke E 312 Forbrukergruppe I og II og stemples merke E 311.

c. Rasjonen er 200 gram kaffe eller 100 gram te.

§ 3. Detaljister kan bare få kjøpt kaffe og te mot anvisning fra forsyningsnemnda. Det kan ved anvisningen gis dekning for inn-til 2 % svinn.

Salg fra grossist til detaljist kan finne sted mot anvisning fra forsyningsnemnda.

Salg fra grossist til grossist kan finne sted mot skriftlig kvittering.

§ 4. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelsene i disse forskrifter er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a slik disse bestemmelser lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 5. Disse forskrifter trer i kraft straks.

Samtidig oppheves Forsyningsdepartementets forskrifter om rasjonering og omsetning av kaffe av 30 mai 1945.

11 aug.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av bystyret i Tvedestrand 13 juli 1945 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Tvedestrand.

Vedtekta lyder så:

1. §§ 37 og 39 i husleieloven skal gjelde i Tvedestrand.
2. Leiligheter eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningsslokaler.

Denne regelen gjelder ikke når husrommet det spørres om, 11 aug.
skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for
stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brot på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffe-
loven.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

15 aug.

I henhold til § 1 i lov nr. 5 av 25 juli 1913 stadfester departe-
mentet med dette det vedtak som herredstyret i Haltdalen, Sør-
Trøndelag fylke, har gjort 26 mai 1945 om endring i § 1 i
vedtekt om lukningstid for utsalgsteder i herredet.
vedtekten om lukningstid for utsalgsteder i her-
redet.

§ 1 lyder deretter så:

§ 1.

A. Utsalgsteder for varer skal med de nedennevnte unntak på hver-
dager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 9. De siste 8 hverdager
før julaften skal det holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften samt lørdager
i månedene juni, juli og august lukkes kl. 15. 1 mai og 17 mai
holdes helt lukket.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

Skrivelse fra Forsynings- og gjenreisningsdepartementet.

15 aug.

I medhold av § 2 i kongelig resolusjon av 8 mai 1945 om iverk-
setting av provisorisk anordning av 4 mai 1945 om midlertidig
forbud mot driftstans m. v., jfr. kongelig resolusjon av
3 august 1945, fastsettes at bestemmelsene i anordningen ikke skal
gjelde:

- 1) offentlige funksjonærers arbeidsforhold,
- 2) arbeidsforhold hvor det på forhånd er avtalt en varighet av
inntil 1 uke.

Forskrifter om omsetning og rasjonering av im- 16 aug. portert frukt.

(Fastsatt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i med-
hold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne
landets forsyning med livsformødenheter og andre varer og kongelig
resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte over-
dra eller få overdradd importert frukt — herunder også tørket frukt
av alle slag — uten mot slik rasjoneringslegitimasjon som Direk-
toratet for proviantering og rasjonering fastsetter.

16 aug. § 2. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsen i § 1.

§ 3. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelsene i disse forskrifter er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer §§ 8 og 8 a slik disse paragrafer lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 4. Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves forordning av 26 februar 1943 om omsetning og rasjonering av appelsiner og sitroner.

17 aug. **Mellombels rettarbot om ordning av visse tilhøve ved lærarskulane etter okkupasjonen.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Med medhald av § 17 i Grunnlova blir det fastsett:

§ 1. Dei som ved opptakingsprøva syner at dei er så mogne og så dugande og har så store kunnskapar at ein må rekna med at dei i første skuleåret når målet for opplæringa i 2 klasse av den 4-årige lærarskulen, kan ein i 1945 ta opp som elevar i denne klassa.

På tilsvarande vilkår kan ein i 1945 ta opp elevar i 3 klasse av den 4-årige og i 2 klasse av den 2-årige lærarskulen.

§ 2. Kyrkje- og undervisningsdepartementet gjev reglar for utferdig av vitnemål for elevar som har gått ut or lærarskulen i okkupasjonstida.

Vitnemål frå den 1-årige lina som var i gang i okkupasjons-tida, er ugilde.

§ 3. Denne rettarbota tek til å gjelda straks.

Gjeve på Oslo slott 17 august 1945.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

O. Tostrup.

17 aug. **Provisorisk anordning om endring i provisorisk anordning av 29 juli 1941 om gjenopptakelse og revisjon av judisielle og administrative avgjørelser og forvaltningsmessige dekreter truffet**

i Norge under den tyske okkupasjon. (Restitusjonsanordningen.) 17 aug.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

Restitusjonsanordningen av 29 juli 1941 skal lyde så:

Kapitel I. Forvaltningsmessige avgjørelser.

§ 1. Forvaltningsmessige avgjørelser som er truffet i Norge under den tyske okupasjon, er ugyldige når avgjørelsen umiddelbart bygger på lovbestemmelser fra okupasjonstiden som er åpenbart rettstridige, og opprettholdelsen ville inneholde en godkjenning av det rettstridige formål som har vært tilsiktet ved bestemmelsene.

Ugyldigheten kan påberopes av enhver som har en rettslig interesse i at avgjørelsen anses ugyldig. Vedkommende departement kan med bindende virkning fastsette at visse avgjørelser skal anses å gå inn under eller å falle utenfor bestemmelsene i første ledd.

Ugyldigheten medfører at avgjørelsen anses som om den ikke hadde vært truffet. Har avgjørelsen medført overføring, endring eller opphør av rettigheter eller forpliktelser, utbetaling av penger m. v., pliktes den tidligere tilstand gjenopprettet. Skatter, avgifter, gebyrer og liknende ytelser som har vært erlagt til det offentlige, offentlige innretninger eller offentlige fond, kan dog bare kreves tilbakegitt i den utstrekning dette blir fastsatt av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 2. Forvaltningsmessige avgjørelser fra okupasjonstiden som ikke går inn under § 1, kan tas opp til ny behandling, prøvelse og revisjon når avgjørelsen antas å ha vært ledd i okkupasjonsmaktens eller Nasjonal Samlings forsøk på å nazifisere landet eller ellers å ha vært utslag av maktmisbruk fra okkupasjonsmaktens eller dens hjelperes side. Det samme gjelder også ellers når det etter forholdene ville være åpenbart urimelig om avgjørelsen ble opprettholdt uforandret.

Vedtak om ny behandling gjøres av den forvaltningsmyndighet som i sin tid har truffet avgjørelsen eller som avgjørelsen etter gjeldende forvaltningsordning hører under. Enhver som har en rettslig interesse i at avgjørelsen blir endret eller opprettholdt, kan innen 1 år etter denne anordnings ikrafttredelse kreve at saken blir tatt opp av vedkommende myndighet. Denne kan også av eget tiltak ta saken opp til ny behandling innen samme frist. Den som en avgjørelse går imot, kan innen tre måneder etter at den nye behandling er avsluttet, bringe saken inn for domstolene. Etter utløpet av de i dette ledd fastsatte frister kan avgjørelsen ikke lenger angripes i henhold til denne paragraf.

17 aug. Ved den nye behandling kan avgjørelsen kjennes ugyldig eller helt eller delvis omgjøres. Bestemmelsen i § 1, tredje ledds annet og tredje punktum, gjelder tilsvarende. Vedtak om ugyldighet eller omgjøring har ikke virkning i forhold til tredjemann med mindre denne ikke kan antas å ha vært i begrunnet god tro.

17 aug. § 3. Bevilling (tillatelse, autorisasjon) for utøving av ervervs- virksomhet som er gitt i Norge under den tyske okkupasjon, bortfaller ved frigjøringen dersom det etter lovgivningen ikke er hjemmel for å utferdige slik bevilling; vedkommende departement kan dog av særlige grunner bestemme at det skal gjelde en nærmere fastsatt avviklingsfrist. Alle andre bevillinger fra okkupasjonstiden må for å opprettholdes etter frigjøringen stadfestes av vedkommende myndighet, med mindre departementet har fastsatt at reglene i § 2 skal gjelde for vedkommende art av bevilling. Stadfesting kan nektes av samme grunner i henhold til hvilke bevillingen etter lovgivningen kan avslås.

Søknad om stadfesting må innsendes innen seks måneder etter denne anordnings ikrafttredelse. Dersom søknad ikke er innsendt innen den fastsatte frist, trer bevillingen ut av kraft ved fristens utløp, med mindre bevillingsmyndigheten av eget tiltak har gjort vedtak i saken. Blir stadfesting nektet, trer bevillingen ut av kraft fra det tidspunkt som vedkommende myndighet fastsetter.

At en bevilling faller bort eller trer ut av kraft i medhold av bestemmelsene i denne paragraf, har ingen innflytelse på gyldigheten av forføyninger som i henhold til bevillingen er foretatt i samsvar med gjeldende lov.

§ 4. Konsesjon på erverv eller rettighet som er gitt i Norge under den tyske okkupasjon, må for å opprettholdes etter frigjøringen stadfestes av vedkommende myndighet dersom eiendommen (rettigheten) fremdeles er på konsesjonshaverens hånd eller er overgått til noen som uten det mellomkommende erverv ville ha trengt konsesjon.

17 aug. Stadfesting foregår på den måte og er undergitt samme bestemmelser som gjelder for meddelelse av ny konsesjon. Søknad om stadfesting må innsendes innen seks måneder etter denne anordnings ikrafttredelse. Konsesjonsmyndigheten kan av eget tiltak innen samme frist ta opp til behandling spørsmålet om stadfesting; meddelelse herom skal i så fall straks sendes konsesjonshaveren. Dersom søknad om stadfesting ikke er innsendt innen den fastsatte frist eller stadfesting nektes, skal den eiendom (rettighet) som konsesjonen gjelder, overføres til andre eller i tilfelle selges ved tvangsauksjon i samsvar med lovgivningens regler for tilfelle av konsesjonsnektelse.

Bestemmelsene i denne paragrafs første, annet, tredje og fjerde punktum får tilsvarende anvendelse på konsesjon til vassdragsregu-

lering, jfr. lov nr. 17 av 14 desember 1917; forelegging for kom- 17 aug-
munestyre og øvrige interesserte trenger bare å foretas dersom de-
partementet finner det påkrevd. Dersom søknad om stadfesting ikke
er innsendt innen den fastsatte frist eller stadfesting nektes, tilfaller
reguleringsanlegget staten mot erstatning etter skjønn. Dersom slik
overtakelse ikke skjer, plikter eieren etter forlangende av vedkom-
mende departement å fjerne anlegget.

Reglene i denne paragraf gjelder ikke for konsesjon som er gitt
i henhold til forordning av 23 oktober 1940, senere «lov» av 7 de-
seember 1944, om tillegg til konsesjonslovgivningen. Vedkommende
departement kan dog når særlige grunner foreligger bestemme at
også slik konsesjon trenger stadfesting. Bestemmelsene i første og
annet ledd får i så fall tilsvarende anvendelse.

§ 5. Bevilling til norsk statsborgerrett som er gitt i Norge under
den tyske okkupasjon, må for å opprettholdes etter frigjøringen stad-
festes av Justisdepartementet. Blir stadfesting gitt, skal vedkom-
mende anses for hele tiden å ha vært norsk statsborger forutsatt at
han innen et år for herreds- eller bydommeren i rettsmøte tilsier
Norges konstitusjon troskap. Ellers blir bevillingen å anse som om
den ikke hadde vært gitt.

Bestemmelsene i første ledd gjelder tilsvarende for bevilling til
å beholde norsk statsborgerrett, jfr. lov av 8 august 1924 § 9. Dog
avlegges i dette tilfelle ikke troskapsløfte.

Kapitel II. Dommer og andre rettslige avgjørelser m. v.

A. Straffesaker.

§ 6. Dommer og andre rettslige avgjørelser i straffesaker eller
i saker om inndraging, tjenestetap m. v. som er avsagt under okkupa-
sjonen av tyske militære eller sivile domstoler i Norge, er uten retts-
virkning. Som tyske domstoler anses i denne sammenheng også Folke-
domstolen og særdomstol opprettet i henhold til «lov» av 14 august
1943, jfr. «lov» av 11 mai 1944 nr. 2, om tiltak til opprettholdelse
av ro og orden i krigstid. Det samme gjelder annen særdomstol i
straffesaker som er opprettet under okkupasjonen uten tilknytning til
lovlig norsk rettspleie. I tvilstilfelle avgjør Justisdepartementet
hvilke domstoler dette er. Dersom avgjørelsen har medført innbeta-
ling av bøter m. v. til den norske statskasse, bestemmer Kongen eller
den han bemyndiger hvorvidt og i hvilken utstrekning beløpet skal
godtgjøres av denne.

§ 7. Strafferettslige avgjørelser som nevnt i § 6, truffet av andre
domstoler i det okkuperte Norge, er uten rettsvirkning:

17. aug.

I.

Når de er bygget på straffebud utferdiget av tyske militære eller sivile myndigheter.

II.

Når de er bygget på et eller flere av nedenstående straffebud.

1. Midlert. forbud mot omførselshandel og borttinging av varer i visse distrikter av 5 september 1940 § 4.
2. Bestemmelser om Grensesone Vest av 6 september 1940 § 6.
3. Forordn. om legitimasjonsbevis av 30 januar 1941 § 5.
4. Forordn. om utdeling av kunstnerstipend m. v. av 31 januar 1941 § 3.
5. Forordn. om reklameannonser for bøker, filmer og forestillinger av 14 februar 1941 § 2.
6. Forordn. om vern av den norske bokheimen av 17 februar 1941 § 4.
7. Forordn. om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart av 24 februar 1941 § 3.
8. Forordn. om utskrivning til arbeidstjeneste av 11 mars 1941 §§ 20 og 21.
9. Forordn. om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør av 27 mars 1941 § 6.
10. Forordn. om beskyttelse av norsk idrett av 20 mai 1941 § 4.
11. Forordn. om arbeidshjelp til jord- og skogbruk av 27 mai 1941 § 13.
12. Forordn. om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling p. g. a. tjenestegjøring i Norges SS og om lønn i tjenestetiden av 11 juni 1941 § 4.
13. Forordn. om forbrytelser og forseelser i arbeidstjenesten av 14 juni 1941.
14. Forordn. om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver av 9 juli 1941 § 6.
15. Forordn. om meldeplikt for norske statsborgere som reiser fra eller kommer til Norge av 9 september 1941 § 2.
16. Forordn. om trykte skrifter m. v. av politisk innhold av 20 september 1941.
17. Forordn. om hemmelig post- og telegramkontroll av 10 oktober 1941 § 2.
18. Forordn. om oversettelseslitteratur m. v. av 29 oktober 1941 § 4.
19. Forordn. om vern om flagget og nasjonalsangen m. v. av 8 desember 1941 §§ 6 og 7.
20. Forordn. om konsepsjonshindrende midler m. v. av 16 desember 1941 §§ 8 og 9.
21. «Lov» om Den norske forleggerforening av 5 februar 1942 nr. 4 § 4.

22. «Lov» om forbud mot utgivelse av nye aviser og liknende uten 17 aug. tillatelse av 11 februar 1942 nr. 2 § 2.
23. «Lov» om utgivelse av trykt skrift av 26 februar 1942 nr. 20 § 4.
24. «Lov» om reklameyrket av 12 mars 1942 nr. 4 § 1.
25. «Lov» om vern mot visse angrep på staten og partiet m. v. av 12 mars 1942 nr. 6.
26. «Lov» om gjennomføring av den nasjonale ungdomstjeneste av 26 mars 1942 nr. 10 §§ 8, 9 og 11.
27. «Lov» om rådgjerdet mot bruk av farkoster til ulovlig virksomhet av 9 april 1942 nr. 3 § 2.
28. «Lov» om straff for understøttelse av folke- eller statsfiendtlig virksomhet av 7 mai 1942 nr. 2.
29. «Lov» om borgervakt til vern mot stats- eller partifiendtlige handlinger av 6 august 1942 nr. 5 § 4.
30. «Lov» om organisasjoner og foreninger m. v. av 20 august 1942 nr. 12 § 12.
31. «Lov» om inndraging av formue som tilhører jøder av 26 oktober 1942 § 4.
32. «Lov» om meldeplikt for jøder av 17 november 1942 § 6.
33. «Lov» om arbeidsplikt m. v. av 21 desember 1942 § 6.
34. «Lov» om straff for unnlatelse av å fjerne statsfiendtlige oppslag m. v. av 14 januar 1943 nr. 3.
35. «Lov» om formidling av kunstner- og artistengasjement av 14 januar 1943 nr. 5 § 5.
36. «Lov» om tillegg til «lov» nr. 2 av 7 mai 1942 (nr. 28 ovenfor) av 4 februar 1943 nr. 1.
37. «Lov» om forbud mot visse firma av 18 februar 1943 § 6.
38. «Lov» om forbud mot visse varemerker og fellesmerker av 18 februar 1943 § 6.
39. Midlert. «lov» om årsberetninger, regnskaper og tegningsinnbydelser i forretningsforetagender av 19 februar 1943 § 4.
40. «Lov» nr. 1 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats av 23 februar 1943 § 8.
41. «Lov» nr. 2 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats av 25 februar 1943 nr. 5 § 8.
42. «Lov» nr. 3 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats av 25 februar 1943 nr. 6 § 8.
43. «Lov» nr. 4 om Norges arbeidstjeneste av 25 mars 1943 § 18, tredje ledd.
44. «Lov» om plikt til å gi oppgaver vedrørende skip og skipsfart av 8 april 1943 nr. 3 § 3.
45. «Lov» om Teknisk nødhjelp av 13 mai 1943 nr. 2 § 15.

17. aug. 46. «Lov» om forbud mot oppsigelse av arbeidere som innkalles til hirdtjeneste av 25 august 1943 § 4.
 47. «Lov» om endringer i den militære straffelov av 14 oktober 1943 nr. 3.
 48. «Lov» om regulering av persontrafikken med befordringsmidler av 21 oktober 1943 nr. 3 § 4.
 49. «Lov» om kringkasting av 28 oktober 1943 nr. 2 § 9.
 50. «Lov» om reising av minnesmerker av 4 november 1943 nr. 6 § 2.
 51. Forordn. om Grensesone Øst av 4 november 1943 § 7.
 52. «Lov» om sivil tjeneste m. v. for læger, tannlæger og veterinærer av 25 november 1943 nr. 2 § 8 og avsnitt II.
 53. «Lov» om plikt til å gi politiet melding om personer som blir innlagt på sykehus m. v. av 10 februar 1944 nr. 1 § 3.
 54. «Lov» om bedriftsvern i livsviktige bedrifter av 2 mars 1944 nr. 2 §§ 6—14.
 55. «Lov» om endring i den militære straffelov av 11 mai 1944 nr. 1.
 56. «Lov» nr. 4 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats av 11 mai 1944 nr. 5 § 6.
 57. Forordn. om tilvirkning og omsetning av sprengstoff m. v. av 15 mai 1944 § 11.
 58. «Lov» om oppslag av plakater av 25 mai 1944 nr. 2 § 2.
 59. «Lov» om film av 8 juni 1944 nr. 2 § 14.
 60. «Lov» om Norges næringsamband av 7 september 1944 nr. 3 § 26.
 61. «Lov» om adgang for visse embets- og tjenestemenn til offentlige forestillinger og tilstillinger av 5 oktober 1944 nr. 4 § 2.
 62. Forordn. om evakuering av enkelte deler av Nord-Norge av 17 oktober 1944 § 5.
 63. «Lov» om adgang for Politidepartementet til å gi politiforskrifter av 19 oktober 1944 nr. 3 § 2.
 64. Forordn. om innlevering av telefonapparater i Finnmark av 28 oktober 1944 § 5.
 65. Midlertidig «lov» nr. 29 om plikt for tjenestemenn ved politiet til tjenstgjøring utover oppsigelsestiden av 22 mars 1945 § 2. Justisdepartementet kan fastsette at også andre straffebud fra okkupasjonstiden skal anses å inngå under foranstående fortegnelse. Likestilt med bestemmelser som er eller blir oppført på denne, er vesentlig likeartete strafferettslige regler som etter å ha vært i virksomhet under okkupasjonen er avløst av nye bestemmelser som er oppført på fortegnelsen.
- Bestemmelsen i § 6, siste punktum, gjelder tilsvarende.
- § 8. Forelegg av straff, inndraging m. v. som er foretatt av tyske myndigheter eller er bygget på straffebud som nevnt i § 7,

avsnitt I og II, jfr. nest siste ledd, er uten rettsvirkning. Det samme gjelder ilegging av bøter i henhold til «lov» nr. 3 av 4 januar 1945 om sikringstiltak overfor personer som fremmer eller søker å fremme folke- og statsfiendtlige tiltak. Bestemmelsen i § 6, siste punktum, gjelder tilsvarende.

§ 9. Straffesaker fra okkupasjonstiden som ikke omfattes av bestemmelsene i §§ 7 og 8 og som er avsluttet ved dom eller kjennelse, kan kreves gjenopptatt til fordel for domfelte:

- a) når avgjørelsen umiddelbart bygger på lovbestemmelser fra okkupasjonstiden som må anses for rettstridige eller har hatt til overveiende formål å tjene okkupasjonsmaktens interesser, og det ikke er åpenbart at forholdet har vært uten betydning for avgjørelsen;
- b) når dommer, lagrettemann eller domsmann som var eller hadde vært medlem av N.S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landsvik, har deltatt i avgjørelsen og det er grunn til å anta at forholdet har hatt betydning for utfallet;
- c) når den handling som saken angår er begått som et ledd i motstanden mot fienden og som følge herav ikke kan anses som rettstridig;
- d) når domfelte på grunn av krigen eller okkupasjonen har vært hindret fra å avgi møte eller fra å fremskaffe eller fremlegge bevis, og det er grunn til å anta at forholdet har hatt betydning for utfallet;
- e) når det er grunn til å anta at avgjørelsen er påvirket av politiske hensyn.

Til skade for tiltalte kan gjenopptakelse finne sted når de i denne paragrafs bokstav a, b og e, nevnte betingelser foreligger.

Bestemmelsene i denne paragrafs bokstav a, c og e, jfr. annet ledd, får tilsvarende anvendelse på forelegg.

§ 10. Begjæring om gjenopptakelse må, foruten å fylle vilkårene etter straffeprosessloven § 417, første ledd, inneholde en nøyaktig angivelse av de forhold som etter § 9, a—e, jfr. annet og tredje ledd, antas å gi rett til gjenopptakelse samt de beviser herfor som aktes ført. Begjæringen fremsettes for den rett som har avsagt den angrepne avgjørelse senest seks måneder etter denne anordnings ikrafttredelse. Bestemmelsene i straffeprosesslovens § 384 gjelder tilsvarende. I saker som har vært påanket til Høyesterett, skal begjæringen fremsettes for og avgjøres av den domstol som har avsagt den påankete dom. Med hensyn til forelegg fremsettes begjæring om gjenopptakelse til skade for siktete for den rett for hvilken

17 aug. saken aktes anlagt, men ellers for forhørsretten på det sted hvor handlingen i henhold til forelegget antas forøvet.

Begjæringen forkastes når retten finner at vilkårene for gjenopptakelse etter § 9, a—e, jfr. annet og tredje ledd, ikke foreligger. Det samme gjelder når retten finner at det forhold som er påberopt, ikke bør lede til endring i avgjørelsen. Når det gjelder dommer av Høyesterett treffes avgjørelsen av kjæremålsutvalget, men ellers av rettens formann.

For øvrig får reglene i straffeprosesslovens kap. 30 anvendelse på behandlingen av begjæringen og gjenopptakelsesaken.

§ 11. Adgang til gjenopptakelse etter § 9 utelukker anke og fornyet behandling ved lagmannsrett. Blir saken innbrakt for høyere rett, skal Høyesteretts kjæremålsutvalg (lagmannen) avvise saken og henvise vedkommende til å søke gjenopptakelse dersom det etter en foreløpig gjennomgåelse av saken finnes antakelig at gjenopptakelse er begrunnet. Begjæring om gjenopptakelse kan i dette tilfelle antas selv om seksmånedersfristen er utløpet, dersom den er inngitt uten ugrunnet opphold etter at det er mottatt melding om utvalgets (lagmannens) avgjørelse. Blir begjæringen forkastet, løper en ny rettsmiddelfrist fra mottakelsen av melding herom.

§ 12. Har noen unnlatt å anke eller å begjære fornyet behandling ved lagmannsrett fordi det forelå skjellig grunn til å anta at dommere, lagrettemenn eller domsmenn som var eller hadde vært medlemmer av N.S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landsvik, ville få befatning med saken, kan innbringelse for høyere rett likevel skje inntil tre måneder etter denne anordnings ikrafttredelse. Det må i forbindelse hermed gis en nøyaktig redegjøring for de forhold som har begrunnet unnlatsen.

Høyesteretts kjæremålsutvalg (lagmannen) kan forkaste anken (begjæringen om fornyet behandling) dersom vilkårene etter første ledd ikke foreligger eller det finnes sannsynlig at det ikke bør gjøres endring i den angrepne avgjørelse. For øvrig får bestemmelsene i straffeprosesslovens kap. 27 og 28 tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsene i denne paragraf får tilsvarende anvendelse på kjæremål, dog slik at fristen er en måned og at formannen for den rett som har avsagt den angrepne avgjørelse, kan forkaste kjæremålet under de vilkår som er nevnt i annet ledd. For øvrig får bestemmelsene i straffeprosesslovens kap. 29 tilsvarende anvendelse.

§ 13. Forelegg av straff, inndraging m. v. som etter utferdigelse av myndigheter i det okkuperte Norge er vedtatt under okkupasjonen uten at forholdet går inn under denne anordnings § 8, kan av påtalemyndigheten oppheves eller endres til fordel for siktete. Riksadvokaten kan gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne bestemmelse.

B. Sivile saker.

17 aug.

§ 14. Sivile saker fra okkupasjonstiden som er avsluttet ved dom, kjennelse, skjønn eller annen rettslig avgjørelse, kan kreves gjenopptatt:

- a) når avgjørelsen umiddelbart bygger på lovbestemmelser fra okkupasjonstiden som må anses for rettstridige, og opprettholdelsen ville inneholde en godkjenning av det rettstridige formål som har vært tilsiktet ved bestemmelsene;
- b) når dommer, domsmann eller skjønnsmann som var eller hadde vært medlem av N.S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landsvik, har deltatt i avgjørelsen, og det er grunn til å anta at forholdet har hatt betydning for utfallet;
- c) når en part på grunn av krigen eller okkupasjonen har vært hindret fra å avgi møte eller fra å fremskaffe eller fremlegge bevis, og det er grunn til å anta at forholdet har hatt betydning for utfallet;
- d) når det er grunn til å anta at avgjørelsen er påvirket av politiske hensyn;
- e) når avgjørelsen angår et forhold som nevnt i denne anordnings § 25.

§ 15. Begjæring om gjenopptakelse må, foruten å fylle vilkårene etter tvistemålslovens § 410, inneholde en nøyaktig angivelse av de forhold som etter § 14, a—e, antas å gi rett til gjenopptakelse samt de beviser herfor som aktes ført. Begjæringen kan uten hensyn til utløpet av de i tvistemålslovens § 408 nevnte frister fremsettes inntil seks måneder etter denne anordnings ikrafttredelse. Reglene om oppreisning i domstollovens kap. 8 gjelder tilsvarende.

Begjæringen forkastes når retten finner at vilkårene for gjenopptakelse etter § 14, a—e, ikke foreligger. Det samme gjelder når retten finner at det forhold som er påberopt ikke bør lede til endring i avgjørelsen. Når det gjelder dommer og kjennelser av Høyesterett treffes avgjørelsen av kjæremålsutvalget, men ellers av rettens formann.

For øvrig får reglene i tvistemålslovens kap. 27 anvendelse på behandlingen av begjæringen og gjenopptakelsesaken.

§ 16. Adgang til gjenopptakelse etter § 14 utelukker anke, kjæremål og begjæring om overskjønn. Blir saken innbrakt for høyere rett, skal rettsformannen, eller i høyesterettsaker kjæremålsutvalget, avvise saken og henwise vedkommende til å søke gjenopptakelse dersom det etter en foreløpig gjennomgåelse av saken finnes antakelig at gjenopptakelse er begrunnet. Begjæring om gjenopptakelse kan i dette tilfelle antas selv om seks månedersfristen er utløpet, dersom den er inngitt uten ugrunnet opphold etter at melding

17 aug. er mottatt om den trufne avgjørelse. Blir begjæringen forkastet, løper en ny rettsmiddelfrist fra mottakelsen av melding herom.

§ 17. Når en part i en sak som nevnt i domstollovens § 153 har unnlatt å anvende rettsmidler fordi det forelå rimelig grunn til å anta at dommere, domsmenn eller skjønnsmenn som var eller hadde vært medlemmer av N.S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landsvik, ville få befatning med saken, kan han kreve oppreisning og ny frist fastsatt. Begjæring om oppreisning fremsettes for den rett hvis avgjørelse aktes angrepet, og kan uten hensyn til utløpet av de i domstollovens § 154 nevnte frister inngis inntil tre måneder etter denne anordnings ikrafttredelse.

Retten kan ved kjennelse nekte oppreisning hvis den finner det åpenbart at behandlingen i rettsmiddelinstansen ikke vil lede til forandring i avgjørelsen. Kjennelsen kan påkjæres. For øvrig kommer bestemmelsen i domstollovens kap. 8 til anvendelse.

Uten hensyn til de i lovgivningen fastsatte frister kan rettsmidler anvendes inntil tre måneder etter denne anordnings ikrafttredelse når dette har vært unnlatt på grunn av regler fra okkupasjonstiden om ankesum eller annen begrensning i adgangen til overprøvelse eller fordi en part på grunn av krigen eller okkupasjonen har vært hindret fra å angripe avgjørelsen.

Mot forsømmelse av de frister som er fastsatt i første og tredje ledd kan gis oppreisning etter reglene i domstollovens kap. 8.

§ 18. Bestemmelsene om gjenopptakelse m.v. i §§ 14—17 får tilsvarende anvendelse på skjønn fra okkupasjonstiden som har vært styrt av en lensmann eller som er avgitt av en annen administrativ skjønnsmyndighet.

Begjæringen avgjøres av herreds- eller byretten, men inngis til skjønnstyreren som oversender den til retten med sakens dokumenter.

C. Tvangsfullbyrdelse og midlertidige forføyninger.

§ 19. Tvangsforretninger, midlertidige forføyninger og beslutninger om å fremme fullbyrdelsen som er foretatt i okkupasjonstiden, kan kreves opphevet av saksøkte eller interesserte i hvis rett de gjør inngrep:

- a) når avgjørelsen umiddelbart bygger på lovbestemmelser fra okkupasjonstiden som må anses for rettstridige, og opprettholdelsen ville inneholde en godkjenning av det rettstridige formål som har vært tilsiktet ved bestemmelsene;
- b) når namsdommeren eller namsmannen var eller hadde vært medlem av N.S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landsvik, og det er grunn til å anta at forholdet har hatt betydning for avgjørelsen;

- c) når saksøkte eller den interesserte på grunn av krigen eller okkupasjonen har vært hindret fra å avgi møte eller fra å fremstille eller fremlegge bevis, og det er grunn til å anta at forholdet har hatt betydning for avgjørelsen;
- d) når det er grunn til å anta at avgjørelsen er påvirket av politiske hensyn;
- e) når avgjørelsen angår et forhold som nevnt i denne anordnings § 25.

Opphevelse av tvangsforretning m. v. i henhold til denne paragrafs bokstav a kan ikke kreves når forretningen har vært ledd i innføring av skatter eller avgifter som etter bestemmelse i medhold av anordningens § 1, siste punktum, ikke kan kreves tilbakegitt.

§ 20. Begjæring om opphevelse må innen seks måneder fra denne anordnings ikrafttredelse inngis til namsretten gjennom prosesskrift eller muntlig og må inneholde en nøyaktig angivelse av de forhold som antas å gi rett til opphevelse og av de bevis som aktes ført. Reglene om oppreisning i domstolovens kapitel 8 gjelder tilsvarende.

Begjæringen forkastes når retten finner at vilkårene for opphevelse etter § 19, a—e, ikke foreligger. Det samme gjelder når retten finner at det forhold som er påberopt ikke bør lede til endring i avgjørelsen.

For øvrig får reglene i tvangsfullbyrdelsesloven anvendelse på behandlingen av begjæringen og opphevelsesaken.

§ 21. Adgang til opphevelse utelukker klage til namsretten, kjæremål og anke. Blir saken brakt inn for høyere rett, skal rettsformannen, eller i høyesterettsaker kjæremålsutvalget, avvise saken og henvise vedkommende til å begjære opphevelse dersom det etter en forløpig gjennomgåelse av saken finnes antagelig at opphevelse er begrunnet. Begjæring om opphevelse kan i dette tilfelle tas under behandling selv om fristen er utløpet, dersom den er inngitt uten ugrunnet opphold etter at melding er motatt om den trufne avgjørelse. Blir begjæringen forkastet, løper en ny frist for klage, kjæremål eller anke fra mottakelsen av melding herom.

§ 22. Har saksøkte eller en interessert unnlatt å anvende klage, kjæremål eller anke fordi det forelå rimelig grunn til å anta at dommere som var eller hadde vært medlemmer av N.S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landsvik, ville få befatning med saken, kan de kreve oppreisning uten hensyn til fristen i domstolovens § 154 og ny frist fastsatt. Begjæring om oppreisning må fremsettes innen tre måneder etter denne anordnings ikrafttredelse.

17 aug. Retten kan ved kjennelse nekte opppreisning hvis den finner det åpenbart at behandlingen i rettsmiddelinstansen ikke vil lede til forandring i avgjørelsen. Kjennelsen kan påkjæres. For øvrig kommer bestemmelsene i domstolslovens kapitel 8 til anvendelse.

Uten hensyn til de i lovgivningen fastsatte frister kan rettsmidler anvendes inntil tre måneder etter denne anordnings ikrafttreden når dette har vært unnlatt på grunn av regler fra okkupasjonstiden om ankesum eller annen begrensning i adgangen til overprøvelse eller fordi en part på grunn av krigen eller okkupasjonen har vært hindret fra å angripe avgjørelsen.

Mot forsømmelse av de frister som er fastsatt i første og tredje ledd kan gis opppreisning etter reglene i domstollovens kapitel 8.

D. Forskjellige avgjørelser under rettergang.

§ 23. Avgjørelser som i okkupasjonstiden er truffet av en domstol under behandlingen av en sak og som ikke kan være gjenstand for gjenopptakelse eller opphevelse etter reglene i dette kapitel, kan retten omgjøre av eget tiltak.

Kapitel III. Forskjellige bestemmelser.

§ 24. Rettshandler mellom private som umiddelbart bygger på lovbestemmelser fra okkupasjonstiden som må anses for rettstridige, kan kjennes helt eller delvis ugyldige, pålegges omgjort eller endret, dersom det ville inneholde en godkjenning av det rettstridige formål som har vært tilsiktet ved bestemmelsene, at de blir opprettholdt uforandret.

Reglene i § 1 i provisorisk anordning av 18 desember 1942 om ugyldigheten av visse rettshandler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen, gjelder tilsvarende.

§ 25. Den som under okkupasjonen forsettlig eller uaktsomt har voldt skade eller tap for det offentlige eller private, er ikke erstatningspliktig dersom handlingen er begått som et ledd i motstanden mot fienden og som følge herav ikke kan anses som rettstridig.

Selv om handlingens rettstridighet ikke oppheves ved at den er begått under forhold som nevnt i første ledd, kan retten ta disse i betraktning til nedsettelse av ansvaret.

§ 26. Enhver inntekt, formuesfordel eller annen økonomisk vinning som på utilbørlig måte er ervervet ved forvaltningsmessige eller rettslige avgjørelser m. v. som anses ugyldige (uten rettsvirkning) eller blir omgjort eller endret i henhold til denne anordning, kan inndras ved dom til fordel for statskassen. Istedenfor ting eller rettigheter kan deres verdi inndras etter rettens bestemmelse. Inndraging-

saken behandles etter reglene i kapitel 6 i provisorisk anordning av 17 aug. 16 februar 1945 om rettergang i landsviksaker.

§ 27. Gebyrer til det offentlige for rettsaker eller andre tiltak som denne anordning gir høve til, kan settes ned eller frafalles i henhold til nærmere regler som fastsettes av Justisdepartementet.

§ 28. Når særlige grunner gjør det påkrevd, kan Kongen treffe bestemmelse om forlengelse av de i anordningen fastsatte frister.

Kongen eller den han bemyndiger kan gi nærmere regler til gjennomføring av anordningen, herunder om adgang til i det enkelte tilfelle å gjøre unntak fra de frister som er fastsatt i anordningens kapitel I.

Bestemmelsene i anordningen får bare anvendelse i den utstrekning særregler ikke er fastsatt ved særskilt anordning eller lov.

§ 29. Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 17 august 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

O. Tostrup.

Provisorisk anordning om tillegg til statsborger- 17 aug. lovgivningen.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

§ 1. Fra krigsutbruddet til krigens opphør kan borger av fiendtlig stat ikke erverve norsk statsborgerrett i henhold til statsborgerloven av 8 august 1924 §§ 2 eller 3.

Den som er borger av fiendtlig stat og i det tidsrom som er nevnt i første ledd, har fylt vilkårene etter statsborgerlovens § 2, erverver norsk statsborgerrett ved krigens opphør dersom han fremdeles er bosatt i riket.

Kvinne som er borger av fiendtlig stat og i det tidsrom som er nevnt i første ledd, har giftet seg med en norsk statsborger, erverver norsk statsborgerrett ved krigens opphør med mindre samlivet mellom ektefellene er opphevet ved dom eller bevilling. Er mannen død ved krigens opphør, erverver hun dog ikke norsk statsborgerrett hvis hun på dette tidspunkt er bosatt utenfor riket. Har ektefellene barn sammen før ekteskapet, får også barna norsk statsborgerrett dersom de er ugifte og ikke har fylt 18 år.

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 9, 1945.

17 aug. § 2. Den som i det tidsrom som er nevnt i § 1, har ervervet statsborgerrett i fiendtlig stat, taper sin norske statsborgerrett uten hensyn til bestemmelsen i statsborgerlovens § 8, annet punktum.

§ 3. Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 17 august 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

O. Tostrup.

17 aug. **Provisorisk anordning om odelsaker som er utsatt eller besluttet stanset i henhold til okkupasjonslovgivningen.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

§ 1. Når en odelsak er stanset etter § 3 eller § 4 i de midlertidige bestemmelser om tillegg til lovgivningen om odelsløsning av 9 mars 1944, skal retten av eget tiltak beslutte å sette saken i gang.

Retten lar beslutningen forkynne for partene og gir Landbruksdepartementet melding om at saken er satt i gang.

De frister som gjelder etter lov av 1 juni 1917 om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning, begynner å løpe igjen fra den fjortende dag etter at beslutningen er forkynt for parten. Partene skal ved forkynnelsen gjøres kjent med dette.

§ 2. Er en odelsak besluttet stanset etter at det er avsagt fravikings-kjennelse, skal retten etter begjæring avsi ny kjennelse som pålegger saksøkte å fravike eiendommen til neste faredag hvis ikke partene treffer annen avtale.

Det samme gjelder når saken er besluttet stanset etter at det er avsagt dom som blir rettskraftig.

§ 3. Når en odelsak har vært utsatt inntil frigjøringen etter de midlertidige bestemmelser om tillegg til lovgivningen om odelsløsning av 9 mars 1944 § 2, annet ledd, og en frist som nevnt i samme paragrafs tredje ledd er utløpet som følge av at bestemmelsene av 9 mars 1944 falt bort ved frigjøringen, skal retten av eget tiltak sette en ny frist av samme lengde som den lovbestemte frist som er utløpet. Bestemmelsene i lov om domstolene av 13 august 1915 § 146, annet og tredje ledd, og § 147 gjelder tilsvarende.

§ 4. Har en odelsak vært utsatt eller stanset etter de midlertidige bestemmelser om tillegg til lovgivningen om odelsløsning av 9

mars 1944, og saksøkeren senere løser eiendommen, plikter saksøkte 17 aug. å erstatte ham tap som er oppstått ved at eiendommen er blitt forringet i den tid saken har vært utsatt eller stanset.

Saksøkte er dog ikke erstatningspliktig for forringelsen når han godtgjør at han ikke har hogget mer i skogen enn til nødvendig husbehov etter utvisning fra skogmyndighetene, og at han ellers har drevet eiendommen fullt forsvarlig og holdt den godt vedlike.

Det som er bestemt i annet ledd, gjelder også når saksøkte godtgjør at forringelsen skyldes pålegg om tvangshogst fra offentlig myndighet. Har saksøkte hatt økonomisk vinning som følge av pålegget, kan retten dog hvis det finnes rimelig, fastsette at forringelsen helt eller delvis skal erstattes. Erstatningen kan ikke settes høyere enn den vinning saksøkte har hatt.

§ 5. Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 17 august 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

O. Tostrup.

Provisorisk anordning om endring av provisorisk anordning av 15 september 1944 om midlertidig ordning av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter. 17 aug.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

I. Provisorisk anordning av 15 september 1944 om midlertidig ordning av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter § 6, 2 ledd, skal heretter lyde:

Medlemmene med varamenn må oppfylle vilkårene etter lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 § 10 nr. 3. De medlemmer som blir oppnevnt etter innstilling fra Norsk arbeidsgiverforening og Arbeidernes faglige landsorganisasjon kan likevel være medlemmer av en fagforenings eller arbeidsgiverforenings styre eller være fast ansatt i en sårn forenings tjeneste.

II. Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 17 august 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

O. Tostrup.

17 aug. **Provisorisk anordning om omsetning av saltet islandsild.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

§ 1. Enhver som tilvirker saltet islandsild, plikter å være medlem av Islandsildfiskernes forening. Foreningens vedtekter må godkjennes av Handelsdepartementet.

§ 2. Enhver som driver utførsel av saltet islandsild i fiskepakket stand, må være medlem av Islandsildfiskernes forening eller ha godkjenning av departementet eller den det bemyndiger.

Enhver som driver utførsel eller innenlandsk omsetning av eksportpakket islandsild, må ha godkjenning av departementet eller den det bemyndiger.

§ 3. Forhandlinger om og avslutning av salg til utlandet av saltet islandsild kan bare finne sted med samtykke av departementet og ved et utvalg som departementet oppnevner.

Utvalget kan med samtykke av departementet bestemme at visse sorter eller all islandsild skal avregnes overfor islandsildfiskerne på grunnlag av gjennomsnittet av de oppnådde priser.

Til dekning av utgiftene ved utvalgets virksomhet kan utvalget etter samtykke av departementet pålegge en avgift for hver tønne saltet islandsild som selges ved utvalgets formidling.

§ 4. Salg og levering av saltet islandsild fra tilvirker eller eksportør til innenlandsk konsum kan bare finne sted med samtykke av departementet eller den det bemyndiger.

§ 5. Enhver som tilvirker eller omsetter saltet islandsild, plikter å gi oppgave over tilvirking, beholdning og omsetning etter nærmere bestemmelser av Fiskeridirektøren.

§ 6. Når departementet eller den det bemyndiger krever det, plikter enhver som tilvirker, omsetter eller lagrer saltet islandsild helt eller delvis å avstå sine beholdninger. Departementet eller den det bemyndiger bestemmer hvordan og til hvem varen skal leveres. Erstatningen fastsettes overensstemmende med gjeldende prisbestemmelse med de endringer som følger av bestemmelsen i § 3, annet ledd.

§ 7. Saltet islandsild i denne anordning omfatter alle sorter islandsild som er skarpsaltet, matjesbehandlet, krydret eller spesialbehandlet på annen måte.

§ 8. Departementet eller den det bemyndiger kan gjøre unntak fra bestemmelsene i § 1 og § 3, første og annet ledd.

Departementet gir nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne anordning. Departementet kan herunder gi regler om taushetsplikt for medlemmer av det utvalg som er nevnt i § 3, og for utvalgets funksjonærer.

§ 9. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne anordning, straffes med bøter. Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller annen juridisk person, kan bøtestraff også idømmes den som det er handlet på vegne av.

Det sildeparti overtredelsen gjelder, kan inndras ved dom uten hensyn til om besitteren er skyldig til straff. Kan partiet ikke inndras, kan verdien av det helt eller delvis inndras hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av.

§ 10. Denne anordning trer i kraft straks.

Ved ikrafttredelsen opheves kongelig resolusjon av 1 juli 1938 om forbud mot utførsel av saltet islandsild.

Gitt på Oslo slott 17 august 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

O. Tostrup.

Provisorisk anordning om begrensning i adgangen til tvangsfullbyrdelse i sjømenns tvungne sparing.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

§ 1. Norsk sjømanns krav på beløp som er opptjent ved tvungen sparing (sparebonus, reguleringsbonus eller sparetrekk), er unnattatt fra utlegg, arrest eller annen tvangsforføyning så lenge beløpet står på særskilt konto ved Det norske innskudds- og trekkontor.

§ 2. Det norske innskudds- og trekkontor kan uten hinder av bestemmelsen i § 1 tilbakeholde midler av sjømannens sparekonto til dekning av:

- Familietrekk som sjømannen har vært fritatt for på grunn av uriktige opplysninger eller fordi han ulovlig har unndratt seg tjeneste på norske skip.
- Poolpenger som sjømannen plikter å betale tilbake.

§ 3. Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 17 august 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

O. Tostrup.

17 aug. **Provisorisk anordning om endring i provisorisk anordning av 18 mai 1940 om rekvisisjonering av skip og skipsbygningskontrakter.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

I.

Nedenfor nevnte paragrafer i provisorisk anordning av 18 mai 1940 om rekvisisjonering av skip og skipsbygningskontrakter skal heretter lyde således:

§ 2. Skipsfartsdepartementet eller den Skipsfartsdepartementet gir fullmakt, bemyndiges til på Regjeringens vegne å overta eller kreve overført besittelsen av ethvert skip som er rekvisisjonert i henhold til provisorisk anordning av 30 juni 1944 om tillegg til provisorisk anordning om rekvisisjonering av skip og skipsbygningskontrakter av 18 mai 1940.

§ 3. Eieren har ikke rett til å forføye over skip eller skipsbygningskontrakter i strid med den rådighet departementet har over rekvisisjonerte skip eller kontrakter etter § 4.

Skip som nevnt i § 1 kan ikke selges på tvangsauksjon eller på annen måte under tvangsinnndrivelse før 1 mars 1946.

§ 4. Rådighet over skip og skipsbygningskontrakter som er overtatt etter denne anordning eller etter de provisoriske anordninger av 22 april 1940 eller 30 juni 1944 overtas av Skipsfartsdepartementet. Skipsfartsdepartementet overtar likeledes rådigheten over pengemidler, fordringer, kontraktsrettigheter og annen formue som Skipsfartsdirektøren har ervervet på Regjeringens vegne som kurator.

Rådigheten over pengemidler, fordringer, kontraktsrettigheter og annen formue som Skipsfartsdirektøren har forvaltet for eiere som nevnt i § 1, tilbakeføres til disse.

Uten hensyn til bestemmelsene i de foregående ledd kan Skipsfartsdirektøren føre videre rettsak eller voldgiftsak som er anlagt av eller mot ham i egenskap av kurator inntil endelig dom foreligger. Opptrer han på vegne av eier som nevnt i § 1, kan denne i så fall tre inn i saken som prosessfelle.

Hovedkontoret for den virksomhet som har vært drevet utenfor Norge i henhold til Skipsfartsdirektørens fullmakt som kurator under navnet Nortraship, overføres til Norge, og Skipsfartsdepartementet oppnevner en direktør som forestår den videre drift og avviklingen.

§ 6. Oppheves.

II.

17 aug.

Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 17 august 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

O. Tostrup.

Kongelig resolusjon.

17 aug.

Med hjemmel av Landsvikanordningens § 50 bestemmes:

Provisorisk anordning av 24 november 1944 om gjenopp-
retting av lovlige forhold i den offentlige tje-
neste i Norge får anvendelse på apotek.

Forklaring om fjerdbestilling av provisorisk an-
ordning av 17 august 1945 om omsetning av salter
islandsdelt.

(Forklaring av Handelsdepartementet i forbindelse med
anordning § 4.)

§ 1. I det eksportutvalg som er nevnt i § 1 forordning av 17 au-
gust 1945 om omsetning av salter islandsdelt fastsettes antallet av
utvalgsmedlemmer med personlige varer av Handelsdepartemen-
tet. Utvalget velger selv sin formann.

I tilfelle av stemmekast innen utvalget gjør formannens stemme
utslaget.

§ 2. Utvalgets oppgave er å forhandle om og avslutte avtaler om
salte av salter islandsdelt. Utvalget må herunder rette seg etter pro-
visorisk anordning av 17 august 1945 og de bestemmelser som er eller
blir truffet i medhold av anordningen. Forhandlingene må ikke opptas
uten med Handelsdepartementets samtykke.

Utgifter til reise og annen utgifter som Handelsdepartementet
etter pålegg og bestemmelser som Handelsdepartementet fastsetter
forholdelse måtte gi. De avtaler som utvalget inngår skal godkjennes
av Handelsdepartementet.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.

Ved gjennomføring av salg og levering til innvierte forbruk